

Súd: Okresný súd Košice okolie
Spisová značka: 15C/280/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7513214156
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Puškášová
ECLI: ECLI:SK:OSKE3:2020:7513214156.14

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice - okolie samosudkyňou JUDr. Ivetou Puškášovou v spore žalobcu I. H., bytom N. J. Y. Č.. XX, Q. H. - Q. proti žalovanému M. H. H., bytom L. Č.. O.. XXX, Q. H. - Q., zastúpený JUDr. Erikou Šimovou, bytom Čajakova 5, Košice, advokátkou AK, v konaní o náhradu škody takto

rozhodol:

I.Súd žalobu z a m i e t a.

II.Priznáva náhradu trov právneho zastúpenia žalovaného vo výške 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1.Žalobca podanou žalobou žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 6.685,- eur, ktorú žalobu odôvodnil tým, že dňa 6.2.2012 došlo k vzniku škody spôsobenej požiarom rodinného domu v obci N. J. Y. Č.. XX, dôvodom vzniku požiaru bola podľa odborného vyjadrenia odskočená iskra od zväracieho zariadenia, ktoré v tom čase obsluhoval žalovaný, požiar spôsobil okrem iného aj vznik škody na veciach vo vlastníctve žalobcu, ktoré boli uskladnené v garáži.

2.Žalobca so žalovaným uzavrel za prítomnosti svedkov, ktorými boli ostatní rodinní príslušníci ústnu dohodu o náhrade škody na osobných veciach, uskladnených v garáži, ktoré neboli predmetom poistného plnenia, pričom obsah tejto dohody bol záväzok žalovaného zaplatiť sumu 10.000,- eur prostredníctvom dvoch splátok, dňa 17.04.2012 došlo k zaplateniu časti škody vo výške 3.315,- eur, po vzájomnej dohode so žalovaným a na jeho žiadosť sa ústne dohodli, že tieto dve splátky po 5.000,- eur však uhradí z ukončeného stavebného sporenia. O tom žalobca informoval aj svoju mamu a sestru prostredníctvom emailu, pretože v tom čase sa nachádzali v USA.

3.Žalovaného písomne aj ústne viackrát vyzval k náhrade škody za účelom dosiahnutia mimosúdneho riešenia a tiež v záujme zachovania dobrých rodinných vzťahov. Žalovaný však odmietol nahradiť ním spôsobenú škodu. Dodatočne špecifikoval uplatnenú škodu (kompletná klimatizácia pozostávajúca zo 4 kusov Fancoil s reg. prípoj. rozvodmi na chladiace médium), ktorá bola uložená v garáži rodinného domu, 1 kus rekuperátor - čistička vzduchu s filtráciou, 6 ks rozptyľovače vzduchu, 8 ks odsávacích ventilov, riadiaca elektronika ku klimatizácii, termostat, regulačné kladky, ventilátor, odťah dymu, rozvádzacia a istiacia skrinka zakúpená v roku 2004, cena v čase kúpy bola 20.000,- eur, pričom nadobúdacie doklady však zhoreli, ďalej je to chladiaca mraznička vitrína zn. ISA za sumu 4.000,- eur, 88 ks stoličiek masívne, čalúnené s odnímateľným poťahom spolu vo výške 4.400,- eur, 20 ks stôl masív s povrchovou úpravou, tvrdený lak 3.000,- eur a 5 ks závesných dávkočav mydla a papierových obrúskov spolu v sume 300,- eur, ďalej uviedol, že sa jedná o veci, ktoré boli z bývalej pizzérie, ktorú prevádzkoval žalobca a ktoré boli uskladnené v garáži rodinného domu. V danom prípade celková hodnota v čase kúpy zariadenia bola 31.700,- eur a žalobca požadoval z tejto sumy sumu 30.000,- eur.

4. Žalovaný v písomnom vyjadrení cestou právneho zástupcu nesúhlasil so žalobou, a to z dôvodu, že momentom vzniku škodovej udalosti na veciach žalobcu došlo, na základe osobnej požiadavky žalobcu, v súlade s ust. § 442 ods.3 OZ, po vzájomnej ústnej dohode o vyporiadaní celkovej škody na veciach žalobcu, a to jednak, čo do žalobcom požadovanej formy a spôsobu vyporiadaniu vzniknutej škody na jeho veciach a rovnako tak, čo aj do samotnej výšky a rozsahu požadovanej náhrady v peniazoch, žalovaný svoj záväzok na náhradu škody žalobcovi vo vzájomne dohodnutom a požadovanom rozsahu za prítomnosti nestranných svedkov splnil dňa 17.04.2012 finančnou reštitúciou vo výške 3.315,- eur, čím došlo k vyporiadaniu škody a zároveň aj k splneniu dlhu, a teda aj zaplatením a prevzatím došlo k reálnemu zániku záväzku. Ďalej mal za to, že v prejednávanej veci na strane žalobcu absentujú základné predpoklady vzniku náhrady škody, t.j. samotná existencia škody. Žalovaný má za to, že primárnym cieľom, úmyslom a jasným zámerom žalobcu je získanie ďalšieho neprimeraného a bezprávneho dôvodu odškodnenia zo strany žalovaného, preto žiadali žalobu v plnom rozsahu zamietnuť.

5. Súd v prejednávanej veci dňa 6.10.2016 rozhodol rozsudkom, v ktorom žalobu žalobcu v plnom rozsahu zamietol a priznal žalovanému náhradu trov konania vo výške 100%.

6. Uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 30.9.2019 bol rozsudok súdu prvého stupňa zrušený a vec vrátená na nové rozhodnutie s tým, že konštatoval, že rozhodnutie súdu o neunesení dôkazného bremena zo strany žalobcu týkajúceho sa náhrady škody vo výške 6.685,- eur je predčasné a zároveň poukázal aj na zmatečnosť odôvodnenia rozhodnutia.

7. Po zrušení veci súd následne vytyčil termín pojednávania zopakoval obsah doposiaľ vykonaných dokazovaní, doplnil dokazovanie výsluchom žalobcu, žalovaného, výsluchom svedkov, oboznámením sa rozhodnutí spisov sp. zn. 7C/278/2013, sp. zn. 16C/182/2013, prednesmi právneho zástupcu žalovaného a zistil tento skutočný stav:

Žalobca v plnej miere zotrval na všetkých svojich doposiaľ učených prednesoch, ako i na výške náhrady škody, ďalej uviedol, že na sume 10.000,- eur sa dohodol so žalovaným osobne v garáži, pričom žalovaný mu uhradil len sumu 3.315,- eur, pričom výška škody bola špecifikovaná tak, že táto škoda bola niekoľkokrát vyššia, keďže v garáži mal žalobca uskladnené veci a všetko bolo poškodené, pričom žalovaný tvrdil, že je to nezmysel, tvrdil, že všetko, čo tam stálo v garáži, bolo žalobcovi vrátené očistené, keďže to očistil žalovaný. Všetky tieto predmety, ktoré boli v garáži, neexistujú, všetko je spálené, predmetné huteľné veci sa vynášali, všetko zhorelo, keďže vo vnútri bolo 1.200 stupňov, pričom vonku bola teplota -22 stupňov, voda bola po členky garáže a to čo vyniesli von, zamrzlo. Veci, ktoré ostali v garáži, boli už nepoužiteľné, jednoducho to boli veci, ktoré sa už nedali ani očistiť, i napriek tomu, že žalovaný tvrdil, že niečo očistil. Očistené veci nevyzerajú tak, ako by mali vyzerat', stoly a stoličky asi 8 kusov ostalo to jediné, čo je použiteľné, ktoré je očistené. Samotný žalovaný povedal žalobcovi, že uhradí 10.000,- eur, že mal nejaké stavebné sporenie a že túto sumu uhradí v dvoch splátkach, keď zoženie faktúry na nejaké stavebné činnosti alebo materiál, tak mu to uhradí v sume v dvoch splátkach po 5.000,- eur. Následne žalobca uviedol, že volal žalovanému, že už prekladá túto platbu dva týždne, spomínal mu, nech zaplatí aspoň 5.000,- eur, keďže je potrebné v dome dať do poriadku kúrenie, resp. ho zaplatiť, keďže bolo poškodené a žalobcovi bolo treba zaplatiť za tieto veci, žalovaný povedal, že príde a dá mu peniaze. Žalobca išiel po ceste, stál pred krčmou žalovaný, ten mu podstrčil nejaký papier, ktorý je v spise, bolo to poistenie huteľných vecí. Žalobca mal rozpory aj so žalovaným ohľadom domu po nebohej babke.

8. Žalobca bol vlastníkom reštaurácie Pizza, a to od roku 2004 do roku 2009, pričom veci, ktoré zhoreli v garáži, boli jeho vlastníctvom, nie vlastníctvom spoločnosti, pretože zo spoločnosti odišiel, odstúpil s tým, že za svojho spoločníka ustanovil svojho svokra a svokrovi ostala aj prevádzka.

9. Žalobca zároveň uviedol, že doložil súdu aj emailovú komunikáciu (č.l. 76,77), kde jeho perom je dopísané, že skypoval so svojou sestrou, ktorej oznámil, že uzavrel so žalovaným dohodu na 10.000,- eur, to bolo dňa 13.02. (po nahliadnutí žalobca však uviedol, že je pravdou, že túto sumu dopísal ručne), keďže túto skutočnosť nevedel súdu preukázať, žiadal, aby bola vypočítaná i jeho matka, ktorá vie o tom, že so žalovaným sa dohodli na sume 10.000,- eur, pričom o tejto sume matke uviedol, buď hneď v ten deň, alebo na druhý deň, keď sa s ňou rozprával.

10. Žalovaný vo svojej výpovedi taktiež trval na doposiaľ učených výpovediach s tým, že doplnil, že čo sa týkalo stavebného sporenia, on ho nemal, požičal si peniaze od svojej dcéry, keďže ona mala stavebné sporenie, nie on ich mal, ale dcéra, pričom žalobca na neho neustále naliehal, 16-teho mu už volal, že potrebuje peniaze, preto žalovaný hneď v pondelok šiel pre peniaze a vyplatil mu na základ toho potvrdenia, čo mal a predložil ho i súdu, dňa 17-teho šiel dokončiť auto do Ždane a 18-teho už mal naplánovanú operáciu kolena, pričom to, že to všetko bolo narýchlo, tak to bolo tak, že peniaze žalobcovi odovzdal za tie veci, na ktorých sa dohodli. Poukázal na to, že nikdy sa na sume 10.000,- eur nedohodli a peniaze, ktoré vyplatil žalobcovi, boli peniaze od dcéry.

11. Svedkyňa S. K. vo svojej výpovedi uviedla, že žalobca je syn jej sesternice a žalovaný je jej bratranec, pričom o tom, že došlo k nejakému požiaru, sa dozvedela od ďalšej sesternice, na to prišiel za ňou vnuk, prišli k tomuto domu, bol tam veľký dym, bolo obhorené, keď sa pýtala, že čo sa stalo, bolo jej povedané, že žalovaný je v sanitke, následne na to odišla preč, bližšie okolnosti týkajúce sa dohody a vyplatenia však k týmto skutočnostiam nevedela uviesť.

12. Svedkyňa L. I. vo svojej výpovedi ako sesternica žalobcu a dcéra žalovaného uviedla, že v čase, keď došlo k tomuto požiaru, bola na materskej dovolenke so svojou dcérou, v tom čase bola doma a jej mama, prišiel za nimi pán Y. domov, že potrebuje jej auto z garáže, lebo začalo horieť. Šiel s týmto auto, následne sa šla na toto miesto pozrieť aj ona samotná, videla sanitku, zisťovala, čo je s otcom, následne na to šla domov, volala manželovi, oznámila mu, čo sa stalo. Potom sa vrátili naspäť k domu, kde prišla jej mama aj manžel svedkyne, videla, že začali vynášať veci s tým, že počas celej tej doby sa v podstate so žalobcom ani nerozprávala, až koncom februára, kedy jej žalobca začal hovoriť, že nech ide upratovať do domu, nech ide umývať hrnce, ktoré sú tam vzadu, pričom ona mu uviedla, že nemôže ísť upratovať, keďže má doma malú dcéru, s ktorou bola doma. Potom sa jej žalobca začal vyhrážať, že tam musí prísť, lebo sa jej otec nedoplatí a nedoplatia sa ani jej deti, na čo zložila telefón, následne ju otec požiadala, či mu môžu požičať peniaze, lebo potrebuje niečo vyplatiť, tak mu peniaze požičali, keďže mali stavebné sporenie, nakoľko sa jednalo o dosť vysokú sumu, svedkyňa povedala otcovi, že nemôže mu tie peniaze dať len tak z ruky do ruky, ale je potrebné podpísať aj papier, že túto sumu prevzal. Svedkyňa našla údaje žalobcu, napísali to na papier a jej otec spolu s manželom sa mali stretnúť so žalobcom pred krčmou, v podstate pred ich domom, svedkyňa bola doma s dcérou a videla len z okna, ako žalobcovi dal otec peniaze a videla aj to, akým spôsobom došlo k preberaniu peňazí a potom odchádzali smerom k ich domu, pričom vtedy sa pán Knap pokúšal napadnúť otca, avšak otec sa v tej chvíli otočil a chytil mu ruku, takže k napadnutiu nedošlo, ale videla, že sa ho pokúsil udrieť. Následne tam prišla aj matka žalobcu, ale až potom, ako ho chcel napadnúť, prišli všetci pred bránu, začali kričať a vyhrážať sa, pričom žalobca im povedal, že načo sa do toho starajú. Ďalej svedkyňa uviedla, že žalobca so žalovaným sa o spôsobe vyporiadania škody dohodli tak, že sa všetko dá do poriadku, že sa mu stala škoda na dome a že otec má dať tento do poriadku, čo aj podľa názoru svedkyne urobil, pričom túto škodu na rodinnom dome dával do poriadku svojpomocne, vlastnými rukami za pomoci svojich známych, do tohto domu chodil pomáhať aj manžel svedkyne, avšak žalobca trval na tom, že túto škodu bude riešiť cez poisťovňu, že tam túto škodu aj nahlási. Svedkyňa k ostatným skutočnostiam, čo sa týkalo zadymeného celého prvého poschodia, nemala vedomosť, i keď bola v čase, keď sa stal požiar, avšak nie dnu, bol tam len prach, vie, že sa to povysávalo, utieral sa tam prach, pričom o výške škody, má vedomosť od svojho otca, ktorý jej povedal, že si potrebuje požičať sumu 3.000,- eur, pričom ten papier o prevzatí peňazí písala svedkyňa a svedkyňa mu aj sumu 3.000,- eur dala.

13. Svedok L. I., vo svojej výpovedi uviedol, že o poistnej udalosti, ktorá sa stala v dome, sa dozvedel od svojej manželky, ktorá mu volala, čo sa stalo, hneď si sadol do auta, utiekal tam, pričom svokor bol v sanitke, boli tam požiarnici, všetko sa hasilo. Potom však už išiel do práce. Po práci sa však naspäť vrátil, boli tam problémy s elektrinou, voda sa dávala preč, bolo tam veľa vody a potom chodieval pomáhať svokrovi opravovať tento dom, pričom škodu uplatňoval žalobca od jeho svokra, aj od poisťovne, pričom však dohoda bola taká, že svokor to opraví na vlastné náklady, že sa to bude riešiť. Podľa názoru svedka sa to aj opravilo, prišla následne pani H., majiteľka domu, potvrdil skutočnosť, že svokor potreboval sumu 3.000,- eur na to, aby mohol zaplatiť pánovi H. škodu, čo mal v garáži, svedok spolu so svojou manželkou mali pripravené peniaze, šli pre peniaze do banky, vybrali ich a spolu s manželkou sa dohodli, že keď odovzdajú peniaze pánovi H., tak mu ich dajú len oproti podpisu, keďže s ním nemali dobrú skúsenosť a následne teda žalobcovi odovzdali peniaze a ten ich prevzal oproti podpisu, žalobca prišiel, prepočítal peniaze, podpísal papier, prečítal si to, potom sa ho dotklo, že mu dávajú peniaze oproti podpisu, že mu neveria, svedok však povedal, že nie, že mu neveria, ale po

skúsenostiach, ktoré majú s poisťovňou, to musia riešiť takýmto spôsobom a následne začal žalobca vykrikovať veci z minulosti, a tak sa pobrali radšej preč a odišli domov. Žalobca pri preberaní peňazí neuviedol, že je to nízka suma, alebo iná suma, jednoducho peniaze prepočítal a povedal len to, že ho hnevá, že musí niečo podpisovať, keďže sú rodina. Svedok mal vedomosť iba o sume, ktorá sa má žalobcovi uhradiť a ktorú mu aj žalovaný uhradil.

14. Ďalej svedok uviedol, že pri upratovaní v dome, keď sa vynášali stoly a stoličky, žalobca ho upozornil na to, že nech dáva pozor pri vynášaní obhorených vecí, teda tých, ktoré nie sú úplne poškodené, lebo by sa mohli použiť. Podľa názoru svedka, už nič z týchto vecí sa nedalo použiť.

15. S účinnosťou od 1.07.2016 sa na konanie sporových strán pred súdom vzťahuje zákon č. 160/2015 Z. z., Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP). Súd podľa tohto predpisu postupuje aj v konaniach začatých pred účinnosťou tohto zákona (§ 470 ods. 1 CSP).

16. Podľa ust. § 442 ods. 1 OZ, uhrádza sa skutočná škoda, a to čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

17. Podľa ust. § 442 ods. 3 OZ, škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada, ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

18. Podľa ust. § 599 ods. 1 OZ, plnením dlh zanikne. Z ust. § 442 ods. 1 OZ vyplýva, že sa uhrádza skutočná škoda a ušlý zisk, pričom za skutočnú škodu sa považuje škoda, ktorá sa prejaví v majetkovej sfére poškodeného tak, že dôjde k zmenšeniu jeho majetku, a teda skutočná škoda predstavuje náklady vyjadrené v peňažnej forme, ktoré sú potrebné na uvedenie do pôvodného stavu alebo aj náklady, ktoré boli navyše vynaložené v porovnaní so stavom, ktorý tu bol bez škodnej udalosti. Ušlý zisk je dôsledkom škodnej udalosti v majetkovej sfére poškodeného, ktorého dôsledkom je, že ním dôjde k zväčšeniu jeho majetku, ku ktorému by mohlo dôjsť, nebyť skutočnej udalosti.

19. Predmetom konania na základe žaloby žalobcu, je zaplatenie sumy 6.685,- eur s prísl., a to titulom nároku žalobcu na náhradu škody na zničených veciach zo škodovej udalosti zo dňa 6.02.2012, a teda na veciach vo vlastníctve žalobcu, ktoré neboli predmetom poistného plnenia; tie boli dodatočne žalobcom špecifikované z vecí, ktoré boli vo vlastníctve žalobcu a uložené v garáži rodinného domu, v ktorom vznikol požiar, a to uplatnená škoda pozostáva z kompletnej klimatizácie pozostávajúcej zo 4 kusov fankoil, s reg. prípoj. rozvodmi na chlad. médium, ktorá bola nenávratne poškodená, 1 kus rekuperátor (čistička vzduchu) s filtráciou, 6 ks rozptyľovače vzduchu, 8 ks odsávacích ventilov, riadiaca elektronika ku klimatizácii, termostav, regulačné kladky, ventilátor, odťah dymu, rozvádzacia, istiacia skrinka, všetko zakúpené v roku 2004, cena v čase kúpy je 20.000,- eur, pričom nadobúdacie doklady žalobca nemal, keďže aj tie zhoreli v garáži, ďalej chladiaca - mraziaca vitrína zn. ISA za sumu 4.000,- eur, 88 ks stoličiek masívne, čalúnené s odnímateľným poťahom spolu vo výške 4.400,- eur, 20 ks stôl masív s povrchovou úpravou, tvrdý lak vo výške 3.000,- eur, 5 ks závesných dávkovačov mydla a papierových obrúskov spolu 300,- eur, všetko sa jednalo o zariadenie, ktoré bolo z bývalej pizzérie, ktorú prevádzkoval žalobca v OC Optime do roku 2009, pričom i napriek skutočnosti, že celková hodnota v čase kúpy týchto zariadení bola 31.700,- eur, žalobca požadoval náhradu škody vo výške 100.000,- eur, ktorá podľa vyjadrenia žalobcu bola dohodnutá so žalovaným.

20. Zároveň žalobca súdu doložil aj fotodokumentáciu obhorených vecí, ktorá sa nachádza v spise na č.l. 65 až 75, ďalej doložil aj emailovú komunikáciu s S. X. (č.l. 76), kde opisoval priebeh prác po požiar, z ktorých je zrejme, že žalovaný tieto veci vynášal, so žalovaným prešli ešte raz veci, ktoré boli v garáži a boli výlučne iba žalobcove, mal mu vysvetliť, akú hodnotu to má pre žalobcu, pričom mu povedal, že na budúci týždeň mu dá, čo bude môcť.

21. Žalobca zároveň v konaní poukázal na skutočnosť, že je pravda, že niektoré veci žalovaný očistil, povynášal von, avšak všetky tieto veci tým, že ostali vonku, sa znehodnotili a v súčasnej dobe žiadna z vecí, ktoré boli požiarom postihnuté, už neexistuje.

22. Žalobca v konaní potvrdil, že predmetom poistného plnenia bola aj rekuperačná jednotka, avšak z tejto sumy, ktorá mala nadobúdať hodnotu 20.000,- eur, je potrebné podľa neho odrátať sumu 4.000,- eur za túto jednotku s tým, že poisťovňa mu splnila iba 300,- eur ako súčasť domu, nie ako

namontovanú časť domu, ale len ako uskladnenú vec, a preto zvyšok žiadal vyplatiť od žalovaného, pričom rekuperačná jednotka mala podľa názoru žalobcu hodnotu 4.000,- eur, avšak žiadal uhradiť 16.000,- eur za túto jednotku resp. z celého klimatizačného systému je rekuperačia iba jedna položka, ktorá je vo výške 4.000,- eur, teda túto z tejto hodnoty 20.000,- eur žiadal odrátať, to znamená, že zostáva na sume 16.000,- eur a keďže sa dohodli na tretinovej náhrade škody, vo zvyšku trval na podanom návrhu, pričom hodnota stále ostáva tá istá a to suma 10.000,-eur s tým, že z vecí, ktoré si žalobca uplatňuje, žalovaným nebolo nič opravené a so žalovaným sa mal dohodnúť na náhrade škody vo výške 10.000,- eur, ďalej tvrdil, že pri dohode ohľadom finančných prostriedkov boli prítomní iba žalobca so žalovaným.

23.V konaní bol pôvodne vypočutý i svedok I. H., syn žalobcu, ktorý vo svojej výpovedi uviedol, že „bol priamo zúčastnený situácie, kedy sa žalobca rozprával so žalovaným, jeho strýkom, brali niektoré veci na auto, nakladali teda a žalovaný uviedol, že on žalobcovi vyplatí sumu 10.000,- eur“.

24.Táto výpoveď syna žalobcu však nekorešponduje s výpoveďou žalobcu, ktorý uviedol, že pri dohode so žalovaným nebol nikto prítomný, a preto vzbudzuje pochybnosť o dôveryhodnosti výpovede tohto svedka. Zároveň uviedol, že z vecí, ktoré boli postihnuté požiarom, nebolo nič použiteľné, keďže niečo sa odnášalo do smetí, niečo ostalo za domom, pričom však rekuperačná jednotka bola odložená na ďalšie použitie v inej reštaurácii, ktorú plánoval žalobca otvoriť.

25.Výpoveď tohto svedka však súd považoval za nedôveryhodnú, nielen z dôvodov, že svedok je synom žalobcu, ale aj z dôvodov, ktoré uviedol samotný žalobca, že pri dohode nebol prítomný nikto, iba žalobca a žalovaný, i keď žalobca samotný, v priebehu konania, po zrušení veci súdom prvého stupňa tvrdil, že tam boli prítomní nejakí ďalší svedkovia, ktorí o tejto dohode mali vedomosť, resp. o výške sumy, jedným zo svedkov mala byť aj matka žalobcu, ktorú súd na pojednávanie ako svedkyňu predvolal, avšak tá predložila súdu zdravotné potvrdenie, že nie je schopná sa zúčastniť súdneho pojednávania, a preto súd od výsluchu matky žalobcu upustil.

26. Žalobca však až do ukončenia dokazovania žiadnym spôsobom, dôkazným prostriedkom objektívne nepreukázal výšku škody uplatňovanú v súdnom konaní na jeho veciach a ani objektívne nezodôvodnil výšku škody, ktorú sám ustálil. Zameral sa len na tvrdenia, že došlo k dohode o výške škody, že síce prevzal doklad o zaplatení škody na sumu 3.315,- eur, ktorú aj podpísal, avšak žalovaný mal žalobcovi zaplatiť viac, na tieto žalobcom tvrdené skutočnosti však súdu nepredložil žiaden dôkaz, v rámci zákonnej koncentrácie konania, no neskôr do uznesenia, ktorým súd vyhlásil dokazovanie za skončené (§ 154 CSP). Svoje tvrdenia nepodložil relevantným dôkazom, keď tvrdil, že sa dohodli so žalovaným na náhrade škody 10.000,- eur. Iba takéto tvrdenie však postačujúce nie je, podľa čl. 8 CSP strany sporu sú nielen povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci, ale si svoje tvrdenie musí strana podporiť aj dôkazmi na preukázanie pravdivosti svojich tvrdení.

27.Je pravdou, že v spise sa nachádzajú i emailové komunikácie medzi príbuznými, ktorí o tejto udalosti sa mali dozvedieť od samotného žalobcu. Avšak ani z tejto nie je zrejmé, že žalobca so žalovaným sa mal dohodnúť na výške náhrady škody 10.000,- eur, naopak z tejto emailovej komunikácie je zrejmé, že žalovaný mal snahu dať obhorené priestory domu ako i predmety uskladnené v garáži do poriadku svojpomocne, resp. za pomoci svojich známych, taktiež žalobca predložil aj dôkazy týkajúce sa fotografií obhorených hnuiteľných vecí, ku ktorým sa však bližšie nevyjadril a ani teda neuviedol, aká podľa názoru žalobcu by mala byť ich zostatková hodnota, resp. z čoho vychádzal pri určení zostatkovej hodnoty. Navyiac, žalobca potvrdil v konaní, že predmetné veci ani neexistujú.

28.Žalobca nie je stranou sporu, ktorej by sa vyššie uvedené procesné povinnosti netýkali, práve naopak, pokiaľ má byť v spore úspešný, na svoje tvrdenia bol povinný označiť dôkazy spôsobilé preukázať ním tvrdené rozhodujúce skutočnosti, ani skutočnosť tvrdená žalobcom v konaní, že žalovaný mal uhradiť žalobcovi finančné prostriedky v dvoch splátkach po 5.000,- eur zo stavebného sporenia, sa neukázala ako pravdivá, keďže samotný žalovaný vo svojej výpovedi uviedol, že on nemal uzavreté stavebné sporenie, finančné prostriedky si požičal od svojej dcéry (svedkyne I.), ktorá spoločne so svedkom - jej manželom (L. I.), tieto skutočnosti na pojednávaní potvrdila, potvrdila, že ona samotná pripravovala aj text týkajúci sa odovzdania finančných prostriedkov priamo žalobcovi, žalobca finančné prostriedky prevzal na základe dohody, tú istú skutočnosť potvrdil aj svedok I., ktorý bol priamo prítomný pri odovzdaní finančných prostriedkov oproti podpisu, pričom uviedol, že žalobca žiadnym

spôsobom nerozporoval túto prijatú čiastku, resp. že čiastka by mala byť vyššia, z výpovede svedka bolo zrejmé, že žalobcu sa dotkla len tá skutočnosť, že to musí byť oproti podpisu, keďže sú rodina.

29. Vychádzajúc zo súdom zistených skutočností, z výpovedí svedkov - dcéry žalovaného, manželka svedkyne, súd má za to, že dohoda o sume 10.000,- eur, ktorá mala byť uzatvorená ústne, preukázaná nebola. Rozporným je aj tvrdenie žalobcu, ktorý najprv uviedol, že pri dohode o sumu 10.000,- eur nebol prítomný nikto, (12.02.2015), na to svedok syn žalobcu vo svojej výpovedi (5.06.2015) uviedol, že bol priamo zúčastnený situácie, kde žalovaný uviedol, že žalobcovi zaplatí dohodnutú sumu, no na ďalšie skutočnosti a okolnosti si tento svedok nepamätá.

30. Z doposiaľ vykonaného dokazovania je zrejmé, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzatvorená ústna dohoda o náhrade škody na sumu 3.315,- eur, z čoho 3.000,- eur bola škoda na veciach a 315,- eur doplatok za garážovú bránu, a teda má za to, že zaplatením tejto sumy žalobcovi žalovanému dlh zanikol, pričom prijatie tejto sumy žalobca potvrdil svojím podpisom.

31. Preto súd má za to, že na základe prevzatia finančných prostriedkov dňa 17.04.2012, ktoré prevzal žalobca za škodu spôsobenú na veciach v jeho vlastníctve, došlo na strane žalovaného aj k reálnemu zániku záväzku voči žalobcovi v súlade s ust. § 559 ods. 1 OZ.

32. V prejednávanej veci súd ustálil, že žalobca neunesol dôkazné bremeno o tvrdenej dohode so žalovaným na sumu 10.000,- eur, na tvrdené skutočnosti, ktoré boli predmetom tejto žaloby, nepredložil dôkazné prostriedky, a preto žalobu v plnom rozsahu zamietol.

32. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania, rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

33. O trovách konania rozhodol súd podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

34. Nakoľko žalovaný bol v konaní úspešný, bola mu voči žalobcovi priznaná náhrada trov konania v celom rozsahu. Súd nezistil žiadne dôvody, pre ktoré by nemal priznať náhradu trov konania v zmysle § 257 CSP.

35. O výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Košice - okolie písomne, v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania, t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpisu a spisovej značky konania (§ 127 ods. 1, 2 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP)